

Un tast de... 'Enaigats',
de Xavier Cortadellas PUNT DE VISTA. Planes 4 i 5

Protagonistes Beth Abad, directora de
l'Agència Catalana del Consum Nacional. Planes 16 i 17

EL PUNT AVUI +

1,20€

DIVENDRES • 21 d'agost del 2020. Any XLV. Núm. 15458 - AVUI / Any XLII. Núm. 14328 - EL PUNT

NACIONAL

P6-9

Repunt de contagis

ALÇA • Es dobla en un dia el nombre de nous casos de Covid-19

BROTS • Els cribratges massius arriben avui a Reus i a l'Hospitalet

ALERTA • Argimon demana que es limitin els contactes socials

Educació i Salut debaten ràtios i l'ús de mascaretes per a l'inici del curs escolar

#CATALUNYALLIBERTAT NACIONAL. Plana 11

El president Puigdemont es dirigeix als assistents en l'acte ahir a Elna. Al seu costat, els exconsellers i eurodiputats Toni Comín i Clara Ponsatí ■ ÒSCAR PALAU

Puigdemont, a la Catalunya del Nord

Va ser a la maternitat d'Elna en suport als presos i avui serà a la UCE

“Joan Carles té centenars de comptes escampats pel món”

Corinna Larsen ■ EPA

EUROPA-MÓN. Plana 20

Kamala Harris denuncia el “racisme sistèmic” als Estats Units

EUROPA-MÓN. Plana 23

L'opositor rus Navalni, en estat crític, possiblement enverinat

EUROPA-MÓN. Plana 21

Torrent demana a Junts que construeixi i no desgasti

NACIONAL. Plana 12

PUNT DE VISTA

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

Conselldelectors:

Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Keep calm

David Portabella

Volien veure el virus!

Si un dia es troba algú que diu que la Terra és plana o que "la fluoració de l'aigua és el complot comunista més terrible", com alertava el general Jack Ripper a la pel·lícula de Kubrick *Telèfon vermell? Volem a Moscou*, animi'la a anar a la plaça de Colón de Madrid. Tot i tenir a prop el barri de les Lletres, el Café Gijón o el Teatre Fernán Gómez, Colón s'ha convertit en un reducte de la barbàrie on tot hi cap i res és delictiu. Diu-me, amb el col·lectiu Resistencia Democrática de España (abans Movimiento Barrio Salamanca) com a patrocinador, 2.500 i 3.000 persones es van aplegar sota un clam –"Som la resistència"– sense mascareta i violant la llei amb càntics de por. "¡Queremos ver el virus!", "¡Bote, bote, bote, ¡aquí no hay rebrote!", "¡Es una trola, la segunda ola!", "¡La pandemia no existe!" i "¡No somos delincuentes, queremos respirar!" van ser els hits més corejats en el Maidan de l'estultícia. Volien veure el virus! Com si, enmig de tanta mort i de tants últims comiats robats, la pandèmia fos una excursió d'un dia de la qual tornes amb una samarreta o un cendrer de record on hi diu "Estuve con el Covid-19 y me acordé de ti". No hi va faltar la veu d'un artista elevat a guru, Miguel Bosé, que els convoca però no hi va i al súper va amb mascareta. Cal que vegin un respirador aplicat al fill o a la parella? Han escoltat Guillermo Fouce, de Psicòlegs Sense Fronteres, que ha perdut els pares pel virus i la seva absència deixa com a cicatriu la fotografia d'un balcó mort per l'abandó de les plantes? Quan veus una persona sense mascareta, és inevitable fer-se l'angoixant pregunta: "Deu ser un d'ells?"

EDITORIAL

Justícia segrestada

La interlocutòria de la jutgessa de vigilància penitenciària 5 de Catalunya avalant la concessió del tercer grau penitenciari als presos polítics catalans, però alhora mantenint la suspensió d'aquest tercer grau fins que s'hi pronuncii –algun dia– el Tribunal Suprem il·lustra a la perfecció fins a quin punt la justícia a l'Estat espanyol està literalment segrestada pels interessos polítics d'estat, inoculats a través dels alts tribunals (Suprem, Audiència, Constitucional i CGPJ) i la fiscalia. Els tribunals de primera instància s'han pronunciat a favor dels presos, tant en el cas dels permisos en segon grau concedits a l'empara de l'article 100.2 del reglament penitenciari, com en la conces-

sió del tercer grau, i en cada resolució els jutges han tombat sense contemplacions els arguments de la fiscalia, qualificant-los en aquest últim cas d'"esbiaixats", "propis d'un sistema antiquat de l'Estat anterior al segle XX" i "molt anterior" a la Constitució i a la legislació penitenciària i dirigits al càstig exemplar.

Els presos polítics tenen a favor la normativa penitenciària, la llei i els drets que els reconeix la Constitució, com ara tenir les seves idees polítiques, poder-les expressar o considerar injusta la seva condemna, i això és el que ha prevalgut en les decisions de la justícia de base. Però tenen en contra l'Estat i la cúpula judi-

cial, que utilitza tribunals i sentències com a armes polítiques amb una evident intenció de venjança contra qui va gosar amenaçar l'"statu quo" i d'escarment a qualsevol altre que tingués intencions similars. El Suprem va evitar la imatge d'acarnissament, refusant d'aplicar restriccions penitenciàries als líders independentistes, però mou els fils per fer valer el seu criteri. Per això els presos polítics no són presos comuns i, per recuperar la seva llibertat, no poden confiar en la justícia, ni en l'estat de dret espanyols, sinó en les europees o en l'amnistia, que és l'única via política per reconèixer i afrontar el conflicte polític que es manté entre Catalunya i l'Estat.

La vinyeta. Fer

La frase del dia

Corinna zu Sayn-Wittgenstein

EMPRESÀRIA

“Són 40 anys de ‘modus operandi’ d’una empresa familiar... Hi deu haver centenars de comptes [del rei emèrit] en altres jurisdiccions”

Ombres d'agost

Imma Merino

‘Principis d'estiu’

He escrit a la meua amiga japonesa Atsuko Saito per preguntar-li pel significat de *Bakushu*, títol original del film de Yasujiro Ozu que en diferents països, amb les seves llengües, es coneix amb un d'equivalent a *Principis d'estiu*. Ho he fet perquè, posant la paraula al

traductor automàtic, surt *cervesa* i no només en català. Traduint-ho del francès, amb el qual ens comuniquem, l'Atsuko m'ha explicat: "Baku vol dir blat i shu, tardor. *Bakushu*, doncs, literalment és "la tardor del blat"; però és una expressió poètica: el color del blat madur, a punt per ser collit, comparat al de les fulles mortes. Així es refereix al temps de la collita del blat, que al Japó és al començament de l'estiu."

No som a principis de l'estiu, sinó que, encara que estigui tan viu amb la calor roent de l'agost, anem cap a l'acabament; tanmateix, com que aquesta sèrie d'articles és un recorregut cinematogràfic evidentment subjectiu, vull fer present aquest estimat director japonès que va

construir la seva obra com a variacions d'un tema amb el qual abordar l'experiència humana: el pas del temps que muda les relacions entre els membres d'unes famílies. Són famílies japoneses, però cadascú hi pot reconèixer alguna cosa de la pròpia a banda de les diferències culturals, socials i temporals.

Ozu té altres films amb títols com ara *Primavera precoç* i *Tardor tardana* i una pensa que en el seu cinema s'hi fa perceptible el cicle de la naturalesa amb la mudança de les estacions, encara que bona part dels seus plans són interiors amb composicions que aprofiten el joc que donen les portes corredisses, les finestres i els passadissos. A *Bakushu* (1951), s'hi

respira aquella bonança de principis d'estiu com una promesa de felicitat, però alguna cosa s'hi acaba. Noriko (la meravellosa Setsuko Hara de tants films d'Ozu) és una dona independent que es resisteix a casar-se, però la família la pressiona. Acabarà fent-ho amb una elecció inesperada que la durà a una altra ciutat i farà que la família visqui amb recança la separació. Abans es fan una fotografia tots plegats (Noriko amb els pares, el germà, la cunyada i els sos nebots) en un dels moments en què el cinema d'Ozu manifesta una de les seves qualitats essencials: sembla que no hi passi res, però de cop t'arriba una gran emoció. Continuarà: demà *Frankie*, Ira Sachs, 2019.

HERMES COMUNICACIONS SA

President Editor: Joan Vall Clara. Comercial: Eva Negre, Maria Àngels Taulats, Eduard Villacé i Josep Sánchez. Webs i Sistemes: Josep Madrenas. Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Comunicació: Albert París.

EL PUNT AVUI

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00. Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera i Xevi Sala. Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Núria Astorch (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Xavier Castellón (Cultura i Espectacles), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Necrològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Ramon Buch (Disseny web), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmat (Tancament).

A la tres. Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat / @xevi_xirgo

No ho acabo d'entendre

Potser és que com que estic de mitges vacances se m'escapen algunes coses i no tinc prou elements per acabar-ho d'entendre. També podria ser, és clar, que sigui jo qui no ho entén simplement perquè no m'hi esforço prou o perquè no dono per a més. Potser soc jo, i vostès ho entenen. Ajudin-me, en tot cas. Però jo no acabo d'entendre ben bé quines són les instruccions d'aquest inici de curs, amb el conseller Bargalló dient que no patim que tot anirà bé, que està garantit i que serà presencial, mentre vaig sentint experts alertant-nos de possibles tancaments, demanant que es rebaixin les ràtios d'alumnes i veient com en països on el curs s'ha posat en marxa ja hi ha rebots i classes suspeses. No acabo d'entendre que Bargalló pugui garantir l'inici de curs amb presencialitat i que, en canvi, l'inici de la temporada esportiva es planifiqui un altre cop amb esta-

“Per a què serveix tenir un Parlament si després no es poden publicar els acords que s'hi prenen?”

dis buits. No entenc per a què serveix tenir un Parlament si després no es poden publicar els acords que es prenen i el seu president s'ho mira de lluny; no entenc com la presidenta de la Comissió Europea, Ursula von der Leyen, pot dir que és inacceptable que el govern de Bielorússia respongui amb violència a les manifestacions dels seus ciutadans i que, en canvi, no digués res quan ens atonyinaven a Catalunya; no entenc que alguns diaris titulin que Ciutadans

aposta per Carrizosa quan en realitat el que fa és saltar-se les primàries i carregar-se la Lorena Roldán; no entenc perquè a les taules de les terrasses dels bars no es compleix la distància sanitària si tot plegat els que estan asseguts de costat no es diuen res i estan tots teclant al mòbil; no entenc perquè algunes teles parlaven de l'“equipo español” quan el Barça encara era a la Champions –i el Madrid ja estava eliminat– i que de cop, en plena pallissa, comences a parlar de l'“equipo catalán”; tampoc entenc que els rebots del virus a Madrid hagin aparegut ara de sobte; ni que un jutge avaluï de nou el tercer grau als presos polítics però els mantinguin tancats, o que Torra parli de plantar cara i vulgui convocar eleccions perquè l'inhabilitaran. Mirin si n'hi ha, de coses que no entenc. Els en diria més. Però no m'hi caben, i si gràcies a vostès aclareixo aquestes, de moment ja faré.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Por i indignació

El proper 14 de setembre comença el nou curs amb la presència de la Covid-19 a les aules. I allà hi serem totes, professorat i alumnat, perquè l'escola és servei essencial. I ens asseguren que s'han pres les mesures i els protocols necessaris per garantir la nostra salut i seguretat. Però la realitat de la secundària és aquesta: de dilluns a divendres i de 8 a 17 h, amb aules d'entre 30 i 34 alumnes adolescents (majoritàriament asimptomàtics), aules massa petites per mantenir la distància de seguretat i on l'alumnat potser no haurà de portar mascareta. A més a més, s'estableixen grups estables, però en canvi es permet que es barregin grups per assignatures optatives i específiques (per tant, ja no són grups estables), i el professorat anirà passant per grups diferents, com si gaudís de total immunitat. I jo em pregunto: on estan les polítiques de prevenció de riscos laborals? Mesos enrere s'havia parlat de reduir ràtios, o de combinar classes presencials i telemàtiques a partir de l'ESO. On han anat a parar aquestes propostes? Comencem un nou curs amb por i indignació perquè ens llancen a la fossa dels cocodrils. Com si d'un reality show es tractés, esperarem a qui de nosaltres eliminaran primer. Podria semblar un joc intrigant, fins i tot. Però això no és cap joc. Aquí les persones emmalaltim i morim, perquè totes convivim amb població de risc que retrobarem cada dia a casa. Això és tan bèstia que no sembla real. És por i una profunda indignació.

MARTA PLANAS
Barcelona

¿Emèrit o demèrit?

Un adjectiu serveix, entre altres coses, per subratllar o qualificar un determinat subjecte. Tot sovint, però, en la utilització d'adjectius qualificatius hi pot haver errors garrafals que poden fer-nos creure una realitat que pot ser equivocada o inclús contrària a la veritat. Veig que, per exemple, l'adjectiu emèrit s'utilitza sovint per designar un determinat subjecte que, si les informacions que circulen són certes, mereix més aviat l'adjectiu antònim.

MARTÍ GASSIOT
Barcelona

FE D'ERRADES

En el reportatge *El primer 155 torna a Negrín*, publicat el dia 18, es parla de Juan Negrín com a president de la República Espanyola (1937-1939), quan en realitat va ser cap del govern de la república.

Sísif
Jordi Soler

De reüll. Cati Morell

Amb pany i forrellat

El president de la Generalitat, Quim Torra, ha anunciat a l'ACN que el 17 de setembre serà al Tribunal Suprem per mirar a la cara els magistrats que el jutgen per haver posat una pancarta a favor de la llibertat dels presos i dels exiliats d'acord amb les conclusions de la comissió de Nacions Unides. Torra insisteix que va penjar la pancarta conscient que desobeïa una ordre que considera fora de lloc, perquè coarta la llibertat d'expressió, dret fonamental que es recull en l'article 19 de la Declaració Universal dels Drets Humans.

Torra va penjar la pancarta conscient que desobeïa

Torra vol mirar els jutges a la cara. Només un home de paraula pot sentir-se incòmode quan algú de paraula el mira fixament a la cara. Quants jutges espera Torra que se sentin incòmodes amb la seva mirada? Per si de cas, Torra ja ha explicat públicament la paradoxa. Jutjar un president de la Generalitat

per haver penjat una pancarta mentre ningú no fa res davant un rei emèrit que es mou amb absoluta llibertat i amb les despeses pagades a compte de l'Estat espanyol serà difícil d'explicar als llibres d'història. I, de moment, cap jutge no mou un dit per aturar un dels majors escàndols de la suposada Espanya democràtica. Hi ha llibertats que continuen tancades amb pany i forrellat, mentre d'altres corren a camp obert. D'això tracta la democràcia?

Les cares de la notícia

PORTAVELU DE CIUTADANS A CATALUNYA

Lorena Roldán Candidata virtual

Ciutadans havia fabricat una Arrimadas, va voler clonar el perfil de la successora i les primàries van beneir la nova candidata. Ara les enquestes dibuixen a Catalunya el daltabaix de Rivera a Espanya i el vot dels militants ja no val; Carrizosa és el nou candidat.

CANDIDATA A VICEPRESIDENTA DELS EUA

Kamala Harris Número 2 i pujant

La senadora californiana, figura emergent dels demòcrates als EUA, ja és oficialment la primera dona negra candidata a la vicepresidència dels EUA. En cas de victòria a les presidencials, però, la número dos de Joe Biden és probable candidata a presidenta el 2024.

ACTRIU I DIRECTORA DE CINEMA

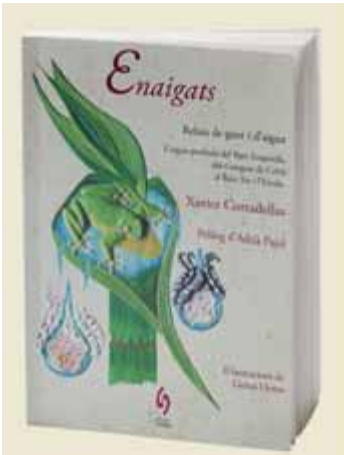
Iciar Bollain Novè llargmetratge

La cineasta madrilenya, directora de *Te doy mis ojos*, estrena ara *La boda de Rosa*, novè llargmetratge en solitari, ambientat a Benicàssim i València, amb part dels diàlegs en valencià i protagonitzada per dos actors catalans, Candela Peña i Sergi López.

Un tast de... 'Enaigats', de Xavier Cortadellas

Enaigats

Sidillà

Autor: X. Cortadellas

Il·lustracions:

Llenas Llenas

Gènere: Assaig literari

Pàgines: 344

Preu: 21 €

Malgrat que el país i la gent ens hàgim fet a partir de la nostra relació amb l'aigua, la història de l'aigua a casa nostra és sobretot encara una història inèdita. De l'aigua, a l'Empordà històric, encara són molts els que en diuen 'aiga'. Estancada en gorgues, llones, estanyols o aiguamoixos i en tants altres noms de les aigües mortes; viva, en els reixorts, en el Ter, el Daró i altres rius, torrents, comalades, recs i rieres. Sovint l'aigua trenca motes, cursos i lleres, inunda camps i terres planes, i deixa el país 'enaigat'. *Enaigats* va de tot això. De la gent i de l'aigua, els dos grans protagonistes de tot el que ha passat i de tot el que se n'explica, llegendari o no.

Serra i el final del Daró

A l'hora de buscar un nom a Serra de Daró no s'hi van pas pensar gaire. Van mirar què tenien a prop. El Daró hi arriba, sembla evident doncs, que, si fem cas del nom, hi hauria d'haver també una serra a la vora. Però pregunto on és aquesta serra a molta gent del país i no me'n saben dir res, no l'han vista mai. Jo també vaig haver de demanar-ho. La serra és a dins del poble, a la part vella. Només fa entre 12 i 15 metres d'alçada, les cases hi són a sobre, és per això que no es veu: can Feliu, l'església, l'ajuntament o el mas Serrallers, que és en el punt més alt. Quasi 15 metres, poca broma. "A sota hi ha roca", em van dir alguns d'aquells amb qui en vaig parlar. El Ter va arribar al peu d'aquesta serra el dia de Sant Lluç de l'any 1940, a començaments d'octubre, la primera gran riuada de després de la guerra. M'ho va dir l'Enric Sala del mas Juanola de Fitor fa temps: "Les guerres sempre porten postermes". A l'Empordà, una posterma equival a una plaga. Ell parlava "d'una posterma de ratinyols" perquè tots els sembrats van quedar sense espiga: el blat, l'ordi, els raïms d'espigueta de la civada... "Cau posterma", deien a Palafrugell abans, quan hi havia una calamarsada. "Hi ha una posterma de cargols". També, doncs, hi deu poder haver una posterma d'aigua. O moltes.

El dia de l'any 1940 de la posterma de Sant Lluç, per poder arribar fins a Serra, el Ter va haver de saltar damunt del Daró. Un poti-poti de fang, troncs i aigua. De Canet fins a Canyà i de Fontanilles fins al mar: tot va quedar enaigat, que és el que es diu en aquest país que passa en un territori quan l'aigua hi torna. Primer cau l'aigua. A vegades, l'aigua ve de més amunt, de lluny. Després, aquella part de país queda enaigada, com el vi quan s'hi posa massa aigua o com els nens quan no poden deixar d'estar tristos perquè tenen gelosia d'un altre. Segons l'Albert Llenas, en Robert Casas, d'Anyells, a Corçà, explicava que, quan una criatura quedava enaigada, havien de donar-li aigua de nous pous diferents perquè és guarís. Deu ser per això que deien que estaven enaigats.

No escriuré els noms de la gent de Serra amb qui vaig parlar. N'hi va haver que em van dir que no ho volien. Quan l'aigua no els arribava fins a la porta de casa seva, les dones i els homes de Serra anaven a buscar-la a la font de can Barris. En deien la font Grossa, tenia dos canons. Com la de Sant Iscle. L'aigua hi rajava sempre. Encara avui hi raja. La que sobra fa el que en diuen el Ratgetret, que ara és soterrat. Baixa cap al poble, passa a prop del Casal, que és el punt on les dones feien la bugada per estalviar-se d'haver d'anar fins a la font Grossa, i acaba desembocant al Riell. Ja a Llabià, el Riell, troba la Segona Riera, que ve de Sant Iscle. Aigua avall, Riell i Segona Riera van a parar al Da-

ró.

Del Daró, en canvi, molta gent es pensa que ja ho sap tot. Veuen que va de Serra a Gualta. Saben –sobretot perquè també ho veuen– que des dels anys seixanta del segle XX, passat Gualta l'han canalitzat cap al Ter. De riu, doncs, el Daró ha passat a ser un afluent. De la independència a l'autonomia. I així anar perdent.

N'hi ha que han sentit a explicar que abans, la serra de Serra de Daró que no acaben de saber ben bé on és privava el Daró d'anar cap al mar. Privar, és clar, vol dir impedir. Diuen que el riu topava amb aquesta roca i que l'aigua es desviava cap al sud. Sí, una llegenda. Coses que s'expliquen. El cert és, però, que primer el Daró arribava a l'estany Adrover o Adroher o Adroer, com a vegades també s'escriu. Hi ha gent de Serra que m'han explicat que no gaire lluny d'on era aquest estany hi ha un mas enterrat. En un article de l'any 2019 a la *Revista de Serra de Daró*, en Salvador Vega va escriure que el nom Adroher potser estava relacionat amb el paborde Arnau Adroher, que va viure a finals del segle XIII. Pot ben ser. En Salvador Vega sap moltes coses. Després de passar per l'estany Adroher, en tot cas, l'aigua del Daró arribava a l'estany d'Ullastret. I potser n'hi havia que ja hi arribava directament. Així de senzill. Si es demana, però, a aquella gent com és, doncs, que a Gualta tinguin un pont tan vell damunt del Daró, un pont que ja es veu que ve d'antic, comencen a tremolar. Algú que s'hi hagi interessat una mica més potser recordarà haver llegit en algun lloc que, per al Daró, l'estany d'Ullastret era com un sobreixidor. No soc pas el primer d'escriure-ho: l'estany d'Ullastret era un gran sobreixidor natural. El Daró anava cap a Gualta, quan baixava de gom a gom es trencava en direcció a Ullastret. Però pareu ment, com deien abans, que el Daró no només es trencava per Serra. També, trencava entre Casavells i Matajudaica. Ja en tornaré a parlar quan toqui perquè sobretot trencava en aquest punt. No deu ser casualitat, no obstant, la toponímia que hi ha en els quatre extrems d'aquest gran rectangle. Canet i Canyà, que deuen venir de canya en el nord. Casavells, que antigament era Canavells. Canapost, més a llevant i, com Casavells, en el cantó sud. A tots dos llocs hi devien fer cànem. I també hi havia i hi ha encara naturalment canyes. En tot cas qui mantenia regularment l'estany d'Ullastret era la riera de Celsà, que ve de la banda de Canapost i que hi duia aigua sempre. O quasi sempre.

Tornem una altra vegada a Serra. El Daró era un riu complicat. Tenia dos braços. Del més petit, en deien el Daró Vell. Ni tan sols no arribava a Serra perquè es desviava directament cap a l'estany Adrover, a tocar del punt més baix de la carretera que ve d'Ullastret. Darrere, hi ha el puig de Serra.

26 metres d'alçada, una torre damunt del pla. Més cap a Llabià, la font de la Roqueta. Entre ells dos, hi ha una necròpolis, un poblat ibèric, un pont que deu tenir un origen romà, encara que el que veiem avui podria ser de l'edat mitjana. Hi passava, diuen, un dels antics camins que duen a Empúries. De moment, tot són hipòtesis.

No sabem tampoc com era aquest tros de país a l'edat mitjana. Sabem que les lleres dels rius canvien perquè canvien també els llocs per on passen. "L'aigua troba sempre els seus camins", diuen. Però ¿què passava en el Baix Empordà? Potser fins fa uns pocs centenars d'anys, un braç del Ter passava més a la vora de Gualta. Sabem, això sí, que, fins als anys seixanta del segle passat, en el seu tram final, el Ter i el braç més important del Daró, el que no anava cap a l'estany Adrover, corrien paral·lels. Dos corrents d'aigua que no es trobaven, a un quilòmetre o ben poc més de distància. Uns quants dies de pluja i era fàcil que es trobessin. Avui, en canvi, el que passa és que, si hi havia un Daró Vell abans de ser a Serra, a Gualta, hi ha un nou Daró vell. Comença passat el pont, allà on arrenca també el Daró canalitzat que va a trobar el Ter cap a Ullà i Torroella. El Daró vell de Gualta, en canvi, va en direcció sud, cap al mas Carles de Pals. Tal com m'ha explicat la Judit Pujadó, se li ajunta el rec del Molí, que ve de Canet i que passa per sota el Pont de la Blaia, ja a Fontanilles. Després del mas Carles de Pals, tota aquesta aigua es va a perdre –a fondre– en els aiguamoixos de Pals, on, encara, tal com passa o passava també a l'estany d'Ullastret, quan plou molt, tot són o tot eren reixorts d'aigua. Recordo que ja he dit que vaig buscar-ho al diccionari: "fonts que brollen accidentalment quan la

Avançament editorial

La carretera tallada a Serra de Daró, amb el Montgrí al fons, un dia de temporal ■ MANEL LLADÓ

Xavier Cortadellas

Xavier Cortadellas i Gratacòs (la Bisbal d'Empordà, 1956) és un escriptor, periodista i editor, autor de llibres d'assaig i de ficció en català. Va ser director de la revista *Gavarres* i, del 2008 al 2017, de la *Revista de Girona*. També desenvolupa tasques d'articulista i crític literari a *El Punt Avui*. Dirigeix Edicions Sidillà juntament amb Judit Pujadó.

ritme diferent de l'aigua. Això mateix ha passat també amb el nom del Ter. La majoria de nosaltres avui diguem Ter amb *e* oberta; d'altres, amb *e* tancada. Més d'un dels que me n'han parlat, però, sobretot si són grans i si hi viuen a la vora, en diuen *Te* sense la *erra* final. La majoria amb *e* oberta, que té és una altra cosa. Molt més al nord, a les terres catalanes del Vallespir i del Rosselló, hi ha els rius Tec i Tet. Fem la llista: Tec, Tet, Tero Te i fins i tot el riu Terri, que és un afluent del Ter que travessa una de les parts més empordaneses del Pla de l'Estany. I no oblidem el riu Ser. Massa noms semblants. Ja es veu que aquesta arrel devia voler dir riu en una llengua ibèrica més antiga que no el llatí. Potser el poc que ens queda de l'indiketa. Sí, les paraules també canvien. Busco què en deia Pella i Forgas:

“De las tribus indo-europeas proviene, en lo que se refiere a los ríos que discurren por la tierra del Ampurdán, la palabra Ter que en diplomas de la Edad Media se llamó Tezer y recuerda aquel otro río Zézere de la región gallega (en bretón ster “rio”). No otro origen tiene el llamado Cer o Ser un afluente del Fluviá, en la montaña el Freser y es muy posible también el Terri en nuestra comarca”.

terra està molt saturada de les pluges”. Passat el mas Carles, hi ha també recs com el del Molí de Pals, rieres com la riera Nova, corrents com el Restallador. “La pura anarquia”, tal com va escriure Joan Carandell a *El Bajo Ampurdán*.

Però ara aturem-nos un moment perquè comença a ser hora d'escriure que en el nord i en el centre del Baix Empordà, pràcticament a tot el Baix Empordà si descomptem el corredor de Palafrugell i el cas particular de la Vall d'Aro, tant el Daró com la riera de Peratallada o com molts altres recs i rieres no arribaven pas sempre al mar. Sovint s'esvaïen abans perquè no tenien prou força, acabaven formant basses o aiguamoixos en el pla, variava segons les pluges. El Daró es fonia, per dir-ho com es deia abans, entre l'estany d'Ullastret i els aiguamoixos de Pals. Quan duia molta aigua arribava al mar. Però només hi arribava en part, una mica, naturalment sobretot després de grans temporals, que en aquest país solen ser llevantades. De la riera de Peratallada ja en parlaré també quan toqui. El cas és, doncs, que a bona part de l'Empordà costaner, a l'Alt i al Baix, hi ha i sobretot hi havia una manera de no acabar de tocar mai el mar perquè, descomptant el Fluvià i el Ter, l'Empordà no és o no era un país de desembocadures, sinó d'aigua mandrosa i d'aiguamoixos, de basses, de llaunes, de llones i d'estanys d'aigua soma. Jo en dic la manera empordanesa de no acabar d'arribar al mar. Inconcret, vague, mudable, incert, sempre segons els vents i les pluges. Tot plegat, devia assemblar-se bastant al que feia també el riu Ter a l'edat mitjana, quan, després de deixar enrere Flaçà i Sobrànigues, arribava a Sant Llo-

renç de les Arenes. En part potser ja dibuixava el gran meandre de Colomers—una virada de pràcticament 180 graus—i tornava enrere cap a Sant Romanç o Sidillà, camí de Foixà, que, a més de ser el nom de l'editorial que publica aquest llibre, és, de molt abans, el nom d'un poble que van haver d'abandonar a començaments del segle XIV perquè la sorra o l'arena del riu colgava els horts, els camins i les cases. A la porta d'entrada del que avui és oficialment el Baix Empordà, el Ter, però sovint trenca pel dret. Tenia un curs tan poc clar, una llera tan poc marcada que molts de cops escampava l'aigua allà on podia. Això va passar, per exemple, en el segle XIV. I molts altres cops. Cada segle, uns quants cops. Molts cops. L'amo de tot, el riu Ter, l'aigua arribant a la plana. Terres d'aiguamoixos i gorgs, de basses i de llones, de fang i de sorra. I això passava a tants i tants llocs, que als primers que van viure a Foixà, Rupià, la Sala, Parlavà, Ultramort, Sant Iscle, Ullastret, fins i tot Serra i tants i tants altres pobles que no esmento els va tocar fer les cases i les esglésies damunt dels pocs puigs que hi havia. Salvi's qui pugui. La manera empordanesa d'anar-se acostant al mar sense acabar mai d'arribar-hi, mentre nosaltres, els que hi som ara, ens ho continuem mirant des de dalt de tot, sense tanta aigua, sense que ens amoïni tant tenir prou terra per poder fer camps, però segurs com sempre des de les nostres talaies.

El Pla de Cunyà. Els Aspres

Diuen que Cunyà ve de *Canyà*. Podria ser, els noms canvien també amb els anys. A un

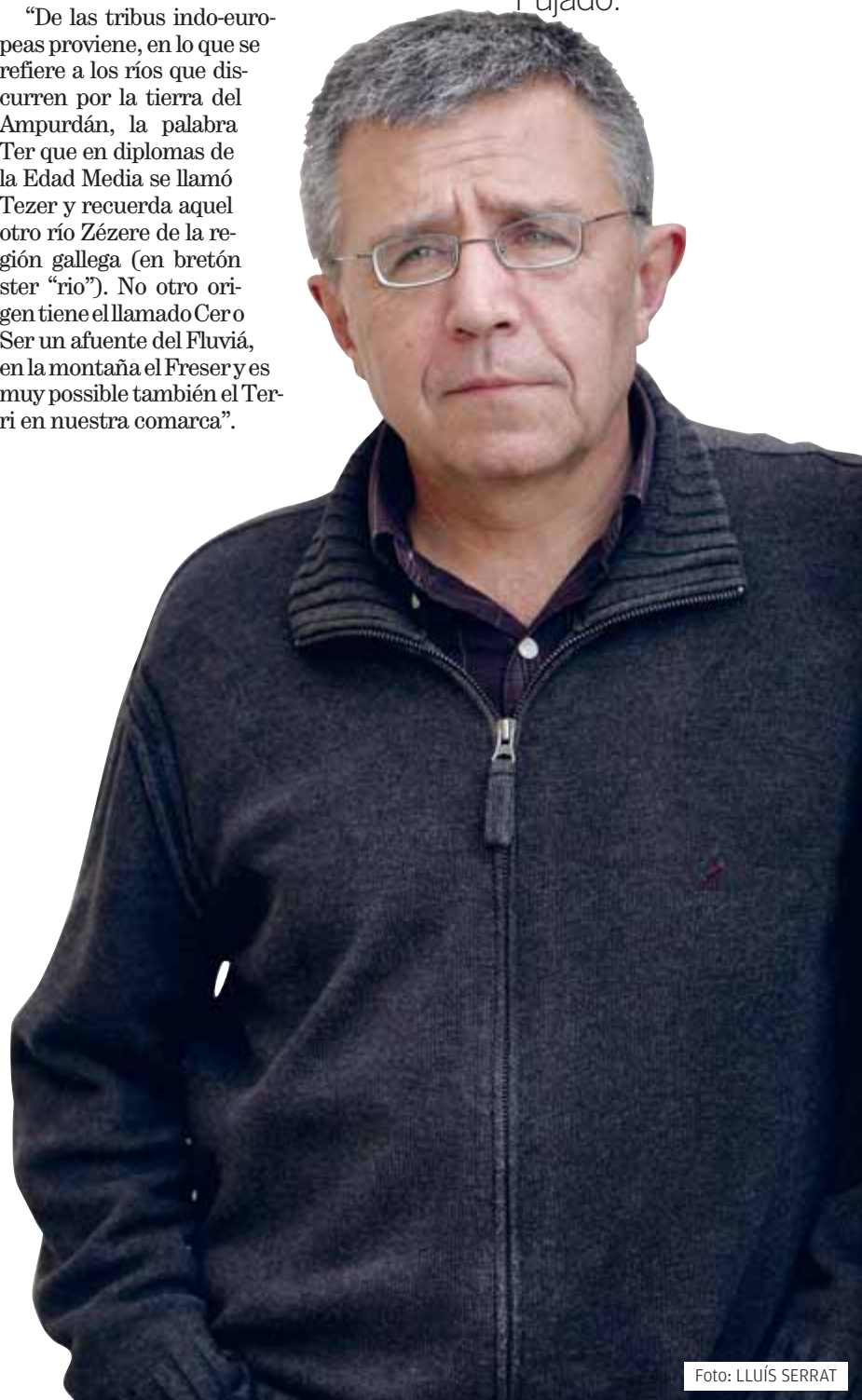

Foto: LLUÍS SERRAT

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Eleccions per confrontar els fulls de ruta

■ Comín i Castellà veuen lluny l'estratègia única i insten a dirimir-la a les urnes ■ Volen un pla si se supera el 50%

Òscar Palau
PRADA

Ja que veuen impossible aconseguir que els partits independentistes pactin abans un full de ruta unitari, l'exconseller a l'exili Toni Comín i el diputat i dirigent de Demòcrates Antoni Castellà van proposar ahir que les eleccions vinentes serveixin per confrontar estratègies i dirimir així quin camí s'ha d'agafar per poder fer efectiu el mandat de l'1-O. En un debat en el marc de la Universitat Catalana d'Estiu a Prada, tots dos –integrants del Consell per la República, on teòricament s'havien de consensuar els passos a seguir– van coincidir a reclamar que les formacions recullin amb tot el detall possible en els seus programes electorals qui-

La frase

“Els programes han de ser totalment clars sobre la proposta estratègica i com es vol acabar el procés”

Toni Comín
EURODIPUTAT

na opció proposen, i a partir d'aquí que els ciutadans decideixin. “S'ha viscut una mica de l'ambigüitat”, va reconèixer Comín, que comparava les baralles internes amb la Segona Guerra Mundial. “És com si la guerra freda entre rusos i americans hagués arribat abans de derrotar els alemanys”, va dir. En la mateixa línia, Castellà va exigir que els partits determinin “clarament” quina és la seva proposta. I en el

seu cas, no té dubtes que propugnarà un front per la unilateralitat, que “no és una opció més de l'independentisme, és l'única realista”. “No podem dir que defensem la via unilateral sense explicar què vol dir, quins passos i quins costos té”, va exemplificar, això sí, mentre afirmava que “no té dubtes” que el mandat de l'1-O es pot fer efectiu com a conseqüència d'aquestes eleccions.

El líder de Demòcrates, en tot cas, va alertar que el que no pot passar és que les eleccions siguin simplement “autònòmiques normals, com si no passés res”, i va apostar de nou perquè esdevinguin *de facto* plebiscitàries. “Ens imaginem arribar al 51% i que no passés res? Tirem la tovallola per a una generació!”, va avisar. “Les condi-

Comín i Castellà, ahir en el debat a Prada en el marc de la UCE ■ JOSEP MARIA MONTANER

cions objectives perquè l'independentisme repregui la fase ofensiva aparca el 27-O són millors que mai”, va reflexionar en aquest sentit Comín, partidari d'una nova envestida, animat per la trompada judicial a Bèlgica amb Lluís Puig, l'afer de la monarquia i la delicada situació econòmica.

Confrontació amb diàleg
L'exconseller atribuïa la manca de consens estratègic a un “problema de diagnòstic” sobre què va passar l'octubre del 2017, que segons ell no va significar el fracàs de la via unilateral.

Segons ell, llavors es va renunciar a la confrontació per obrir una via cap al diàleg, i és això el que va fracassar. “Li vam donar oportunitat a un diàleg sense via unilateral, i no va sortir”, va lamentar, fet que el va dur a concloure: “Ara només ens queda l'opció d'intentar aconseguir-lo amb confrontació.” “L'1-O els ciutadans van fer insubmissió, les institucions no; no l'hem feta encara”, va reblar Castellà, amb més duresa, tot i que va coincidir amb Comín que l'única “palanca” per avançar és la confrontació. “Si volem donar sortida al

mandat de l'1-O, això requereix la confrontació directa i el conflicte amb l'Estat, sempre pacíficament i democràticament”, va apostar el diputat, que veu un “error” la taula de diàleg entre governs perquè no s'està avançant, i a l'exterior tenen la falsa impressió que el conflicte està en vies de solució. “Si aspirem que tingui una major implicació a fora altra vegada, hem de fer-los veure que hi ha un país mobilitzat disposat a assumir uns costos alts”, va resumir Comín. Segons ell, si el diàleg forma part de la solució serà “gràcies a la confrontació”. ■

PARCS AQUÀTICS

WATER WORLD / AQUADIVER

Temporada 2020

OFERTA 2x1

Preu: 35 euros

(No acumulable a altres ofertes i/o promocions)

Cal presentar la targeta del club del subscriptor d'El Punt Avui directament a la taquilla

Ajuntament de
Vallmoll

ANUNCI

DE L'APROVACIÓ INICIAL D'UN
INSTRUMENT DE PLANEJAMENT

La Junta de Govern Local de l'Ajuntament de Vallmoll, en sessió de data 13 d'agost de 2020, va aprovar inicialment el Pla especial de protecció del Castell de Vallmoll.

De conformitat amb el que estableix l'article 85.4 de la Llei d'urbanisme de Catalunya, se sotmet a informació pública l'esmentat instrument de planejament durant el termini d'un mes. L'expedient es podrà consultar a les oficines municipals (plaça Major, núm. 3, de Vallmoll) de dilluns a divendres, de les 10:00 fins a les 14:00 hores.

En virtut d'allò que disposa l'article 23 del Reglament de la Llei d'urbanisme, durant el període d'informació pública totes les persones, físiques o jurídiques, poden:

- Consultar la documentació, escrita i gràfica, que integra l'expedient i obtenir-ne còpia.
- Presentar al·legacions o suggeriments, així com els informes o documents que considerin oportú aportar en relació amb l'instrument o expedient sotmès a informació pública.

Vallmoll, 17 d'agost de 2020

L'alcalde

Josep Lluís Cusidó i Prats

L'Església s'ofereix a ser en espais de diàleg

■ L'arquebisbe de Tarragona en vindica l'aportació com a factor de reconciliació

Ò. Palau
PRADA

L'arquebisbe de Tarragona, Joan Solanellas, va reivindicar ahir “l'aportació” que pot fer l'Església al conflicte català com a “factor de reconciliació i de pau, atesa la fractura social i política existent”. “Cal un esforç per impulsar la presència de protagonistes cristians en tots

Solanellas, a Prada ■ J.M.M.

els diàlegs i camins de reconstrucció”, va reblar el primat de Catalunya, en una xerrada a la Universitat Catalana d'Estiu sobre els 25 anys del Concili Provincial Tarraconense. Solanellas es va mostrar “res-

pectuos” amb totes les opcions, però va recordar que l'objectiu de la política és “garantir la convivència dels ciutadans”. “Procurem crear concòrdia, mai divisió, i maldarem amb totes les forces perquè així sigui”, conclouia.

Sense entrar en la reivindicació sorgida els noranta a Prada per una Conferència Episcopal Catalana, Solanellas va recordar que *de facto* la Tarraconense ja es reuneix quatre cops l'any i hi ha certa “unitat pastoral” entre les diòcesis catalanes. Després de l'acte, l'arquebisbe va voler “trencar una llança” pel cardenal Omella, recentment criticat pel president Torra, que el 2017 es va implicar en els fets “i molt”, i va estar “acarrant el tema” per buscar una solució. “Això consta, i no es pot demanar que sigui d'una certa tendència política”, va cloure. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

LA CRÒNICA

Òscar Palau

Carles Puigdemont, ahir a la Maternitat d'Elna, secundat per Toni Comín i Clara Ponsatí ■ ò.p.

Puigdemont, allà on va néixer tot

Va venir al febrer, aprofitant la immunitat que li conferia haver estat reconegut com a eurodiputat, per prendre un bany de masses a Perpinyà, i hi va tornar al juliol per una reunió del Consell per la República. Ahir al vespre, el president Carles Puigdemont va fer cap per tercer cop a la Catalunya del Nord, "a casa" en paraules seves, però segurament en la visita més simbòlica de totes. I és que si en un lloc conflueixen la lluita dels republicans catalans del passat i els del present no és altre que Elna, el poble rossellonès que acull la Maternitat Suïssa on després de la Guerra Civil tantes exiliades que fugien del feixisme van poder donar a llum, i que 80 anys més tard també va veure parir un referèndum, com a centre estratègic que va ser per a la distribució de les urnes i la impressió de les paperetes de l'1-O. "Aquí hi ha un temple de solidaritat, de fraternitat, del republicanisme que consisteix a ajudar i a salvar vides... Aquí va haver-hi llum en un moment de terrible foscor", va proclamar el president als peus de l'emblemàtic edifici, declarat monument històric francès, mentre es declarava "marmessor" de l'herència de l'1-O, "que en part es va escriure aquí". Ell mateix encara atribuïa a la contrada una tercera fita històrica més desconeguda: la revolta al segle XV d'uns deu mil pagesos de remença que per primer cop va permetre abolir el vassallatge medieval.

El president a l'exili havia d'aparèixer per sorpresa a l'Hora Solidària, l'acte de suport i record als presos i exiliats que tots els dijous des de fa més de dos anys organitza un comitè de solidaritat de la Catalunya del Nord, normalment a Perpinyà, per bé que ahir excepcionalment es va traslladar a Elna. Hores abans, però, va córrer la brama que aquest cop hi assistiria ell personal-

ment, i això va fer que algunes desenes d'independentistes, molts arribats a corre-cuita del sud, el vulguessin acompanyar en la nova incursió, col·lapsant fins i tot els accessos a la finca. "Avui s'ha escapat el secret, hi ha hagut una fugida", constatava, sense rancor, l'alcalde d'Elna, Nicolas Garcia, que va ser l'amfitrió i també li va fer de guia en la visita semiprivada que van realitzar tot seguit a l'edifici, avui museïtzat.

El president no hi va comparèixer sol, a Elna, ja que hi va arribar, en un cotxe amb matrícula belga, acompanyat dels exconsellers a l'exili, també eurodiputats, Toni Comín i Clara Ponsatí. També hi era la seva esposa, Marcela Topor, i bona part del seu en-

El president va aparèixer ahir per sorpresa a Elna en un acte setmanal de suport que catalans del nord dediquen als represaliats

torn més pròxim: el cap de la seva oficina, Josep Lluís Alay, l'advocat Gonzalo Boye, el vicepresident del Parlament Josep Costa... "No podem agrair mai prou el vostre esforç perquè puguem tornar a sentir aquestes sensacions... la suma de totes aquestes accions és la que derrota el feixisme", va saludar, visiblement emocionat. "Això ens ajuda a treballar cada dia per la República Catalana... no tenim dret a defallir, mentre hi siguem, hi serem!", va tancar. La comitiva va anar després a l'Ajuntament, on va signar igualment en el llibre d'honor, i avui continuarà el periple amb una conferència a porta tancada a Prada, un altre gran bressol de l'exili republicà, en el marc de la Universitat Catalana d'Estiu. Quan un és a casa, no hi ha cap pressa per marxar-ne...

Torra anirà el 17-S al TS mentre "un rei corre fugat"

■ No espera suports de polítics espanyols per defensar drets fonamentals

Redacció
BARCELONA

El president de la Generalitat, Quim Torra, té previst anar el 17-S a la vista del recurs del Tribunal Suprem (TS) contra la sentència del Tribunal Superior de Justícia (TSJC) que l'inhabilita per desobediència, amb l'objectiu de "mirar a la cara" els magistrats que "jutgen un president per haver posat una pancarta que demanava la llibertat dels presos i exiliats d'acord amb la comissió de treball de l'ONU" mentre el rei emèrit espanyol, Joan Carles I, "corre fugat". Així es va expressar Torra en la ter-

El president Quim Torra, durant l'entrevista concedida a l'ACN ■ BERNAT VILARÓ / ACN

cera entrega de l'entrevista que li va fer l'ACN, en la qual va posar en relleu que en la vista en què no podrà prendre la paraula es jutjarà un president que apel·la a la llibertat d'expressió. També va deixar clar que no espera cap suport ni "res" dels polítics espanyols.

D'altra banda, l'exvicepresident de la Generalitat i líder d'ERC, Oriol Junqueras, va carregar en una piulada contra la decisió del jutjat de vigilància penitenciària 5 de Catalunya, per haver avalat el tercer grau i el de la resta de presos polítics empresonats a Lledoners, però a la vegada mantenir-los a la presó fins que el TS es pronuncii. "Corruptes, monarques mafiosos, violadors i assassins tenen més drets que nosaltres", va dir, i hi va afegir que la resolució "no és justícia, és venjança". També s'hi va referir el vicepresident del govern, el republicà Pere Aragonès, que creu que els arguments que va fer servir la jutgessa de vigilància penitenciària "haurien de fer envermellar" tant el govern de Pedro Sánchez com la fiscalia. ■

Organitza Ajuntament de Puigpelat
Regidoria de Desenvolupament Sostenible i Transició

Puigpelat 2040

Com te l'imagines? Cap on volem anar? Parlem-ne!

CICLE DE TAULES RODONES PER LA SOSTENIBILITAT

I Taula Rodona: Horts solars i transició energètica?

Obre l'acte
Sr. Manel Torrent - Director de l'Institut Català d'Energia de la Generalitat de Catalunya

Modera
Adrià Bové - Tècnic energètic i membre d'Espai Verd de Puigpelat

Participa
Sr. Jonathan Limones - Tècnic del Dep. d'Agricultura, Ramaderia i Pesca de la Generalitat de Catalunya
Sr. Jordi Vidal - Gerent Sun Systems Group
Sr. Jaume Morron - Gerent EolicCat
Sr. Santi Martínez - Fundador KMO Energy
Sr. Ramón Ferré - Tècnic GEPEC-Ecologistes de Catalunya

Divendres 21 d'Agost 19 H
Casal Puigpelatenc
AFORAMENT LIMITAT
ÚS MASCARETA

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Torrent insta Puigdemont a triar entre desgastar i construir

ERC fa una crida a tombar al Congrés el decret llei sobre els romanents i demana als ajuntaments que es plantin ■ Aragonès cuita JxCat a "aclarir-se" en relació amb la necessitat d'avançar les eleccions

Emili Bella
MOIÀ

El president del Parlament, Roger Torrent, encara no s'havia pronunciat públicament sobre la serp d'estiu en què s'han convertit les resolucions sobre la monarquia publicades amputades, després que el president a l'exili, Carles Puigdemont, va acusar ERC de renunciar a defensar el Parlament i que el vicepresident de la cambra, Josep Costa, va parlar dels republicans com de "partidaris de la censura". Ho va fer ahir per replicar al líder de JxCat: "Un independentista pot desgastar o pot ajudar a construir una unitat estratègica que permeti d'explicar als ciutadans com arribarem a la república i com farem la independència, un objectiu que no hem abandonat ni abando-

narem mai."

Torrent va defensar l'actuació del secretari general del Parlament, Xavier Muro, de no publicar íntegres les resolucions perquè va considerar que contravenien els dictats del Tribunal Constitucional: "Mentre jo sigui president del Parlament es parlarà de tot allò que vulguin els diputats, es tramitaran com hem fet sempre totes les iniciatives i defensarem la llibertat d'expressió; el que no farem en cap cas és pressionar ni obligar els treballadors públics a assumir les conseqüències de decisions polítiques."

El president del legislatiu ho va dir al costat del vicepresident del govern, Pere Aragonès, a Mojà, on es van reunir amb una nodrida representació d'alcaldes d'ERC —entre els quals hi havia els de Manresa,

El vicepresident, Pere Aragonès; el president del Parlament, Roger Torrent, i els alcaldes de Mojà, Manresa i Sant Cugat del Vallès, ahir a la capital del Moianès ■ EFE/ QUIQUE GARCÍA

Sant Cugat i Figueres—per rebutjar la pretensió del govern espanyol que els ajuntaments cedixin els seus romanents a Hisenda per afrontar els efectes de la pandèmia. "Els ajuntaments de Catalunya ens plantem", va sentenciar Aragonès, que va exigir a l'executiu de Pedro Sánchez que es faci enrere i va fer una crida a tombar el decret llei al Congrés si el gabinet socialista-podemita persevera. El coordinador nacional d'ERC aposta perquè siguin els consistoris els que gestionin aquests estalvis en polítiques socials.

Convocatòria electoral

El vicepresident va insistir en la necessitat de convocar les eleccions per generar "unes majories parlamentàries més fortes" i evitar que sigui el Tribunal Suprem qui "forci" les eleccions: "Ens trobarem que serà el jutge Manuel Marchena qui decidirà que no hi ha president i que es convoquen unes eleccions automàticament al cap de quatre mesos." En qualsevol cas, va instar JxCat a "aclarir-se". "Al gener deia que el govern estava trencat, ara diu una altra cosa", va observar. ■

El joc

LOTERÍA NACIONAL

SORTEIG DEL DIA 20 D'AGOST DEL 2020
Sis sèries de 100.000 bitllets cadascuna

SORTEIG **43**
20

Llista acumulada de les quantitats que han correspost a cadascuna de les sis sèries dels números premiat, classificats per la seva xifra final

Aquests premis caduquen als tres mesos, comptats a partir del dia següent al del sorteig

0		1		2		3		4		5		6		7		8		9	
NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS
43200.....300		43201.....300		43202.....300		43203.....330		43204.....330		43205.....330		43206.....300		43207.....360		43208.....360		43209.....300	
43210.....300		43211.....300		43212.....300		43213.....330		43214.....12.330		43215.....300.000		43216.....12.300		43217.....300		43218.....300		43219.....360	
43220.....300		43221.....300		43222.....300		43223.....330		43224.....390		43225.....330		43226.....300		43227.....300		43228.....300		43229.....300	
43230.....300		43231.....300		43232.....300		43233.....330		43234.....330		43235.....330		43236.....300		43237.....300		43238.....300		43239.....300	
43240.....360		43241.....300		43242.....300		43243.....330		43244.....330		43245.....330		43246.....300		43247.....300		43248.....300		43249.....300	
43250.....300		43251.....300		43252.....300		43253.....330		43254.....330		43255.....330		43256.....300		43257.....300		43258.....300		43259.....300	
43260.....300		43261.....300		43262.....300		43263.....330		43264.....390		43265.....330		43266.....300		43267.....300		43268.....300		43269.....300	
43270.....300		43271.....300		43272.....300		43273.....390		43274.....330		43275.....330		43276.....300		43277.....300		43278.....300		43279.....300	
43280.....300		43281.....300		43282.....300		43283.....330		43284.....330		43285.....330		43286.....300		43287.....360		43288.....300		43289.....360	
43290.....300		43291.....300		43292.....300		43293.....330		43294.....330		43295.....330		43296.....300		43297.....300		43298.....300		43299.....300	
82400.....150		82401.....150		82402.....150		82403.....180		82404.....180		82405.....180		82406.....150		82407.....210		82408.....210		82409.....150	
82410.....150		82411.....150		82412.....150		82413.....180		82414.....180		82415.....240		82416.....150		82417.....150		82418.....150		82419.....210	
82420.....150		82421.....150		82422.....150		82423.....180		82424.....240		82425.....180		82426.....150		82427.....150		82428.....150		82429.....150	
82430.....150		82431.....150		82432.....150		82433.....180		82434.....180		82435.....180		82436.....150		82437.....150		82438.....150		82439.....150	
82440.....7.680		82441.....60.000		82442.....7.620		82443.....180		82444.....180		82445.....180		82446.....150		82447.....150		82448.....150		82449.....150	
82450.....150		82451.....150		82452.....150		82453.....180		82454.....330		82455.....180		82456.....150		82457.....150		82458.....150		82459.....150	
82460.....150		82461.....150		82462.....150		82463.....180		82464.....240		82465.....180		82466.....150		82467.....150		82468.....900		82469.....150	
82470.....150		82471.....150		82472.....150		82473.....240		82474.....180		82475.....180		82476.....150		82477.....150		82478.....150		82479.....150	
82480.....150		82481.....150		82482.....150		82483.....180		82484.....180		82485.....180		82486.....150		82487.....210		82488.....150		82489.....210	
82490.....150		82491.....150		82492.....150		82493.....180		82494.....180		82495.....180		82496.....150		82497.....150		82498.....150		82499.....150	
Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions	
7910.....750		851.....150		7122.....750		363.....180		454.....180		3215.....990		07.....60		2468.....750		5939.....750			
040.....210						73.....90		24.....90		215.....240		87.....60		08.....60		019.....210			
990.....150						3.....30		64.....90		15.....90						029.....150			
40.....60								4.....30		5.....30						19.....60			
																89.....60			

EN AQUEST SORTEIG HI HA EN JOC 12.600.000 D'EUROS EN PREMIS